

РЕШЕНИЕ

№ 2516

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **132** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, срещу Решение от 30.11.2023г. на Софийски районен съд, 112-ти, постановено по нахд.№ 13143/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът – М. Р. Р., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на СРС. Претендира разности, за доказването на които е представен договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление (НП) № 21-4332-013548/02.07.2022г., издадено от началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, на ответника по касацията е наложено административно наказание „глоба“, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление, като издадено в противоречие с материалноправните разпоредби и неяснота на вмененото административнонаказателно обвинение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 115-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право, които се споделят и от касационната инстанция.

Превило е приложен материалния закон.

Съгласно чл. 140 от ЗДвП - „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. В разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДвП е предвидено, че служебно се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В конкретния случай, съдът споделя мотивите на СРС, че от доказателствата по делото не може да се установи в кой момент и дали изобщо е бил уведомен за служебната дерегистрация на автомобила.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на Софийски районен съд е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане разноски се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 300, 00 лева, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното, Административен съд – София град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.11.2023г. на Софийски районен съд, 112-ти, постановено по нахд.№ 13143/2023г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Р. Р. сумата от 300лв. разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.